

Zevende dag

De Ware Godsvrucht: 60-67

DEEL TWEE - DE DEVOTIE TOT MARIA IN DE KERK

Theologische grondslagen van de devotie tot Maria

Na de noodzaak van de toewijding aan de Heilige Maagd besproken te hebben en alvorens te bespreken waarin de devotie bestaat, behandelt de heilige Louis enkele basiswaarheden die licht werpen op deze grote en goed gefundeerde toewijding.

Eerste waarheid. Jezus Christus, onze Heiland, waarlijk God en waarlijk mens, moet het ultieme einddoel van onze devotie zijn. Anders is er sprake van een onjuiste en misleidende toewijding. Want Jezus Christus is *“de Alfa en de Omega (Apk. 1, 8)”, “de oorsprong en het einde (Apk. 21, 6)”* van alle dingen. Bovendien is er *“geen andere Naam onder de hemel aan de mensen gegeven waarin we gered moeten worden (Hnd. 4, 12)”*. Jezus zelf zegt ons dat als de rank niet verbonden blijft met de wijnstok, deze verdroogt en dan alleen nog kan dienen om in het vuur te worden geworpen (vgl. Joh. 15, 6). Maar als wij in Jezus zijn en Jezus in ons, dan hoeven we nergens bang voor te zijn.

Als we een goed gefundeerde toewijding aan de Heilige Maagd beoefenen, dan doen we dat alleen om een hechtere en betere toewijding aan Jezus te verkrijgen. Ons staat niets anders voor ogen dan een gemakkelijke en veilige manier te volgen om Hem te vinden. Als de toewijding aan Maria ons van Jezus zou vervreemden, zou het moeten worden afgewezen als een duivels bedrog.

“Deze devotie tot Maria is ons enkel noodzakelijk om ten volle Jezus Christus te vinden en Hem innig lief te hebben en trouw te dienen (WG 62)”.

De heilige Louis hekelt het trieste feit dat vele christenen -en onder hen zelfs de wijste mensen- de verbintenis tussen Jezus en zijn moeder niet kennen. Hij spreekt tot de Heer:

“Ze is zo één met U, dat men nog eerder het licht zou kunnen scheiden van de zon en de hitte van het vuur. Of nog sterker: men zou eerder alle engelen en heiligen van U kunnen verwijderen dan de van God vervulde Maria; want zij bemint U vuriger en verheerlijkt U volmaakter dan al Uw andere schepselen samen (WG 63)”.

Velen, ook onder katholieken, geloven dat als we mensen leiden naar de toewijding aan de Heiligste Maria er dan feitelijk “iets van Jezus wegnemen”. Maar de heilige Louis, zegt hierover: “Zij koesteren geen greintje vroomheid of tedere toewijding jegens U, juist omdat ze niets voor Maria voelen. Ze beschouwen de rozenkrans, het schapulier en de kroon als devoties die typisch zijn voor onbetekenende vrouwen en onwetenden, devoties die niet van belang zijn als het gaat om zalig te worden. Wanneer zij een Mariavereerder treffen -één die de rozenkrans bidt of een andere devotievorm beoefent ter ere van haar- proberen zij zijn geest en hart te veranderen. Zij adviseren hem om in plaats van de rozenkrans andere gebeden te bidden en de toewijding aan Jezus Christus te beoefenen in plaats van de toewijding aan de Heilige Maagd (naar WG 64)”. Ten slotte eindigt de heilige Louis met een sterke vermaning:

“Wie Gods heilige Moeder beledigt, hoeft niet te rekenen op Zijn barmhartigheid”

(Wilhelmus van Parijs, WG 66)

Oefeningen ter voorbereiding

- 1) Plaats jezelf in de aanwezigheid van God.
- 2) Vraag om de genade van een groot verlangen om welgevallig te zijn in de ogen van de Heer, en om het eeuwig leven te hebben als het enige doel van jouw fundamentele keuzes, zonder je te laten verleiden door de geest van de wereld.
- 3) **Lezen. Hoe de wereld te bevechten?** (Uit Antonio Royo Marín, *Theologie van Christelijke perfectie*).

b) Tweede doel: het geloof nieuw leven inblazen. *“En het wapen waarmee wij de wereld overwinnen is geen ander dan ons geloof (1 Joh. 5, 4)”*. Verlicht door het geloof moeten we ons verzetten tegen de valse opstelling van de wereld jegens de woorden van Christus, tegen haar verleidingen, eeuwige beloften (aan) genoegens en amusement die ten koste gaan van de rust en sereniteit van een goed geweten; we moeten ons niet laten raken met haar de ironie en minachting voor de moed van de kinderen van God; we moeten ons niet inlaten met de schandalen en slechte voorbeelden maar, naar het voorbeeld van de heiligen, ons inzetten voor een onberispelijk leven tegenover God en de mensen. In het licht hiervan kunnen we twee Bijbelteksten beschouwen:

“Een ongeestelijk mens aanvaardt niet wat komt van de Geest van God; het is dwaasheid voor hem, hij is niet in staat deze dingen te vatten, want ze kunnen alleen beoordeeld worden in het licht van de Geest (1 Kor. 2, 14)”.

“Want de prediking van het kruis is dwaasheid voor hen die verloren gaan; maar voor hen die gered worden, voor ons, is zij Gods kracht. In Gods wijsheid heeft de wereld met al haar wijsheid God niet gevonden; daarom heeft God besloten hen die geloven te redden door de dwaasheid van de verkondiging (1 Kor. 1, 18+21)”.

Litanie van Nederigheid, pagina (...)